

دین و زندگی ۳

یگانه بی‌همتا

مهم‌ترین اعتقاد دینی «توحید و یکتاپرستی» است.

❖ اسلام دین توحید و قرآن کتاب توحید است.

❖ در اسلام بدون اعتقاد به توحید هیچ اعتقاد دیگری اعتبار ندارد.

❖ توحید سرلوحه دعوت همه پیامبران بوده است.

❖ خداوند در قرآن کریم اخلاق، احکام و همه اعمال فردی و اجتماعی مؤمنان را بر مدار توحید قرار داده است.

❖ توحید مانند روحی در پیکره معارف و احکام دین حضور دارد و به آن حیات و معنا می‌بخشد.

❖ توحید به معنای اعتقاد به خدای یگانه است، یعنی خدا بی‌همتا است و شریکی ندارد و این بیانگر اصل و حقیقت توحید است.

❖ رسول خدا (ص) از همان آغاز رسالت خود، از مشرکان می‌خواست با گفتن جمله «لا اله الا الله» دست از شرک و بت‌پرستی بردارند.

❖ با گفتن عبارت «لا اله الا الله»، تمام احکام و حقوق اسلامی فرد به رسمیت شناخته می‌شود و دفاع از حقوق او بر دیگر مسلمانان واجب می‌گردد و در زمره برادران و خواهران دینی قرار می‌گیرد.

◆ جمله «لا اله الا الله» فقط یک شعار نیست بلکه پایبندی به آن، همه زندگی فرد مسلمان را در رابطه با خدا، خویشتن، خانواده، اجتماع و دیگر مخلوقات تغییر می‌دهد.

◆ توحید در خالقیت عبارت از این است که معتقد باشیم خداوند تنها مبدأ و خالق جهان است، موجودات همه مخلوق او هستند و در کار آفرینش شریک و همتایی ندارد (الله خالق کل شیء).

◆ توحید در مالکیت، از آنجا که خداوند تنها خالق جهان است پس تنها مالک آن نیز هست زیرا هرکس که چیزی را پدید می‌آورد، مالک است (و لله ما فی السموات و الارض).

◆ توحید در ولایت: یعنی هرکس مالک چیزی است حق تصرف و تغییر در آن چیز را دارد اما دیگران بدون اجازه وی نمی‌توانند در آن تصرف یا از آن استفاده کنند و به این حق تصرف، ولایت و سرپرستی می‌گویند (ما لهم من دونه من ولی و لا یشرك فی حکمه احداً).

◆ از آنجا که خداوند، تنها مالک جهان است، تنها ولی و سرپرست جهان نیز هست و مخلوقات جز به اجازه او نمی‌توانند در جهان تصرف کنند. چنین اجازه‌ای به معنی واگذاری ولایت خداوند به دیگری نیست بلکه بدین معناست که خداوند آن شخص را در مسیر و مجرای ولایت خود قرار داده است.

دین و زندگی ۳

◇ اگر خداوند پیامبر اکرم (ص) را ولی انسان‌ها معرفی می‌کند، بدین معناست که ایشان را واسطهٔ ولایت خود و رسانندهٔ فرمان‌هایش قرار داده است.

◇ توحید در ربوبیت: ربّ به معنای مالک و صاحب اختیاری است که تدبیر و پرورش مخلوق به دست اوست (و هو ربّ کلّ شیء).

◇ هرکس که خالق و مالک و ولی چیزی باشد می‌تواند آن را تدبیر کند و پرورش دهد.

◇ خداوند ربّ هستی است یعنی جهان را اداره می‌کند و آن را به سوی مقصدی که برایش معین فرموده هدایت می‌نماید و به پیش می‌برد.

◇ توحید در ربوبیت بدان معنا نیست که موجودات به خصوص انسان، نقشی در پرورش و تدبیر سایر مخلوقات ندارند.

مدرسه مجازی آینو